

TÜRKİYE DİYANET VAKFI YAYINLARI / 200

TÜRKİYE'DE MİSYONERLİK FAALİYETLERİ

ANKARA 1996

EĞİTİM SİSTEMİMİZ VE MİSYONERLİK FAALİYETLERİ

Prof. Dr. Mehmet AYDIN

Soru: 1- Türkiye'deki eğitim sistemi veya politik müsamahalar, siyasî partilerin kararsızlıkları, Türkiye'de boşlukta bir gençlik yetişmesine yardımcı olmuyor mu?

M. Aydın: Aslında çok önemli bir soru ve ayrıca Türkiye'nin ana problemini belirleyici bir soru bence. Aslında Türkiye, pusulasını ayarlamış, istikametini tayin etmiş bir devlet durumuna henüz gelememi. Niye gelememi? Bakın ne müslüman olabildik, ne de tam olarak batılı. İkisinin arasında Tanzimat'tan beri sallanıyoruz. Biraz İslâmiyet'e sarılınca irtica hortluyor diyorlar. Biraz Batıya doğru gidince, vay hippiler ortaya çıktı, milli değerlere bağlı gençlik yetiştirelim diyorlar. Bu ikisi arasında sallanıp duran bir politika izliyoruz.

Türkiye'nin siyasî yelpazesi, siyasî partilerde görülmeye başladı. Bu partiler, belli siyasî tandansları ortaya koyuyorlar. Bu konuda bir mücadele dikkatimizi çekmeye başladı. Bu mücadele bir müddet sonra belki daha canlı şekilde Türkiye'nin genel gündemine gelecek ve belki de Türk insanının hepsinin iştirak edeceği bir noktaya gelecek. Yani, bir kısım insanlar olabildiğince Batıcı, bir kısım insanlar olabildiğince muhafazakâr. Bir kısım insanları da ortada kalmışlar. Şimdi iki taraf, ortada kalanlara saldırıyorlar. Bu durumda

müslümanlığımızın ölçülerini de tayin etmek durumundayız.

Burada şunu belirtmek istiyorum: Bu millet millî politikasını mutlaka çizmeli ve bu işi de ilk defa Eğitim'de yapmalı. Bakın Evren Paşa'nın birkaç okul ziyaretinden sonra biz "millî coğrafya'yı" ve "millî tarihi" yazdık. Aslında utanmalıyız. Çünkü devlet başkanı okullara gittikten sonra ve onun ikazından sonra, millî coğrafya ve millî tarih yazdık. Bizim başlangıçta yazmamız gereken bir hadiseydi bu... Çünkü, Evren Paşa okullara gidiyor, Amerikan coğrafyası, Avrupa coğrafyasının fazlaca okutulduğunu fakat Türk coğrafyasının az okutulduğunu görünce "*Siz kendi tarihinizi, kendi coğrafyanızı niye bu kadar fazla incelemiyorsunuz?*" dedikten sonra yelpaze değişiyor ve okullarda millî coğrafya ve tarih okutmaya başlıyoruz.

Soru: 2- Okullarda okutulan derslerdeki teoriler, gençliği dinsizliğe sevketmiyor mu?

M. Aydın: Tabii bu da çok doğru bir şey... Biz yine devlet başkanının bazı ikazlarından sonra sosyolojiyi değiştirdik. Bugün lisede okunan sosyoloji, bizim 1968'de okuduğumuz sosyoloji değildir... Artık kendi kültürümüze yakın sosyoloji bilgileri vermeye başladık. Halbuki daha önceki sosyoloji, Durkheim sosyolojisi idi. Durkheim Batı'da yıkılabilecek çok oldu. Arkadaşımız Süleyman Beyin de çok güzel bir doçentlik tezi vardır. E. Boutroux üzerindeki. Batı'daki yıkılmış felsefeleri, biz millî eğitim programlarında öğrencilerimize ilim olarak okutuyoruz. Darwinizmden Durkheim'e ve pozitivizme kadar hep böyle yaptık. Bu teoriler, Batı dünyasında iflas edeli çok olmuştur... Fakat biz bunlara hâlâ dört elle sarılıyoruz.

Soru: 3- "Müşahhas misyonerlik faaliyetlerine örnek verebilir misiniz?"

M. Aydın: İşte Yehova Şahitleri bunun en müşahhas örneğini teşkil etmektedir. Bugün Türkiye'de hem Yehova Şahitlerinin, hem de Mun'ların şubeleri vardır. Yehova Şahitleri 12 Mart 1972'den sonra sıkı yönetim mahkemelerine çalışmışlardır. Bugün Türkiye'de kendilerinin müslüman değil, Yehova Şahidi olduğunu söyleyen ne kadar insan var, bunu bilmiyoruz.

Mun'lara gelince, bunlar da çok hızlı bir faaliyetin içindeler. Bunların da iki önemli hedefleri vardır: Hıristiyanları birleştirmek ve dinler arasında bir senkretik faaliyette bulunmak. Bu senkretik faaliyette, *Mun* ismi altında kendini göstermesi gerekiyor. *Mun* teşkilatının lideri olan *Mun*, Koreli bir Budist iken, Hıristiyan olmuş ve daha sonrada *Mun* hareketini meydana getirmiştir.

Misyonerlere müşahhas örnek olarak ikisini gösterdim. İsimleri ve teşkilatları gizli daha birçok Hıristiyan teşkilatları Türkiye'de faaliyet gösteriyorlar. Çünkü Türkiye'deki sistemin verdiği rahatlık misyoner teşkilatlarının işine gelmektedirler.

Soru: 4- Yunus Emre'nin oratoryosu, misyonerlerin sevgi yönteminin bir eseri midir?

M. Aydın: Önce Yunus Emre'nin oratoryosu diye birşey kabul etmiyoruz. Çünkü oratoryo kilise müziğidir. Yunus Emre gibi bir kişiyi de böyle bir müziğe âlet etmek fevkalâde yanlışdır. Bu, bilinçsiz bir Batı hayranlığının bir ürünüdür. Maalesef bir Bakan'ın yanında ve Cumhurbaşkanı'nın yanında bu oratoryoyu dinledik.

Soru: 5- Hıristiyanlık'taki günah itiraf konusunda nediyorsunuz?

M. Aydın: "Hıristiyanlıkta, kimse günahtan kendi başına kurtulamaz. Ne de kimse zaafından ve yalnızlığından kurtulamaz. Herkesin İsa'ya ihtiyacı vardır. İsa modeldir, kurtarıcıdır. Hayat verendir." Bu Hıristiyanlık için doğrudur.

İşte bunun için Hıristiyanlık'ta *günah itirafı* ayini vardır. Bu âyini rahip yapmaktadır. Çünkü Rahip İsa'yı temsil etmektedir. Bu durumda rahip, İsa adına birinin nedamet tövbesini kabul edebilmektedir.

Soru: 6- Misyoneri tarif ederken, İncil'i Hıristiyan olmayanlara yayan biri olarak gösterdiniz. Birçok yerde yapılan Türk düşmanlığını bu aşamada misyonerlik faaliyeti olarak gösterebilir miyiz?

M. Aydın: Şimdi herşeyi misyonerlik olarak da görmek yanlış. Türk düşmanlığı din dışı bir hareket de olabilir. Bugün birçok insanın dinle alâkası yoktur. Fakat Türk düşmanıdır. Hatta Türkiye'de olup da kendi milletinin de düşmanı olanlar vardır. Bunun için Türk düşmanlığını sadece misyonerliğe bağlamak da doğru değildir. Burada önemli olan boşluktaki insanlarımızdır. Boşluktaki insanlara herkes yanaşabilir. Boşluktaki adam her fikrî akım için tam bir yemdir. Mühim olan bu ortadaki insanları kendi şuurumuza göre yetiştirmektir.

Soru: 7- Uydu antenlerinin, diğer televizyon yayınlarının Hıristiyan propagandalarının karşısında ne yapabiliriz?

M. Aydın: Önce Türk insanının, eğitim sisteminden

başlayarak, belirli düşmanlara karşı hazırlanması gerekir. Yani siz düşmanı öğretmeden, ona karşı nasıl bir tavır takınacağını öğretmeden düşmanı getirip ortaya koyuyorsunuz. Bugün gerek T.R.T.'de ve gerekse diğer televizyon yayınlarında bir yığın kontrolsüz film gösteriliyor. Televizyon kanallarında tahribat yapıyor.

Bu konuda devletin yönetici kadrolarının, hükümetlerin, siyasî partilerin tümünün uyanık olması gerekmektedir. Biz eğitim yönünden, insanımızı bu zararlı kültür akımlarına karşı iyi yetiştirmeliyiz. Aksi takdirde insanımızı çok büyük bir tehlikenin içine atmış oluruz.